

Til lovforslag nr. L 209

Folketinget 2010-11

Ændringsforslag stillet den 23. juni 2011

Ændringsforslag

til 3. behandling af

Forslag til lov om ændring af straffeloven

(Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet)

[af justitsministeren (Lars Barfoed)]

Af *Karen Hækkerup (S)* og *Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)*:

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»**Forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om erstatningsansvar**

(Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet samt godtgørelse til ofre for hjemmerøveri)«

[Korrektion af lovforslagets titel som konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Ny paragraf

2) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om erstatningsansvar, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 20. september 2009, som ændret ved § 6 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, § 8 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 og § 1 i lov nr. 610 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Den, der har overtrådt straffelovens § 288, stk. 2, skal betale den forurettede en godtgørelse for tort, når

- gerningsmanden er trængt ind i et privat hjem, uanset at forurettede var hjemme,
- gerningsmanden og forurettede ikke har haft forudgående personlige relationer, og
- motivet må antages at være en formodning om værdier i forurettedes hjem.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 26, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

[Godtgørelse for tort til ofre for hjemmerøverier]

Til § 3

3) I § 3 indsættes efter »Grønland«: », men lovens § 01 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger«.

[Korrektion af lovens territoriale gyldighed som konsekvens af ændringsforslag nr. 2]

Bemærkninger

Til nr. 1

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti finder, at der skal større fokus på ofre for hjemmerøveri, eftersom straffen til gerningsmanden ikke alene vil kunne rette op på den grove krænkelse. Tortgodtgørelse, om end den består af et beskedent beløb, vil kunne bidrage til f.eks. at udrede psykologhjælp, så det er muligt at komme sig over dette.

Idet justitsministeren finder det proportionalt at sætte fokus på en gruppe ofre, nemlig ofre for egentlige hjemmerøverier, og selv siger i svar på spørgsmål nr. 17 som grundelse for at skærpe straffen for egentlige hjemmerøverier at: »Det skyldes, at der er tale om en forbrydelse, som i sagens natur kan udgøre en meget voldsom belastning af ofre. Et hjemmerøveri er således et endog særdeles groft angreb på den enkeltes ret til at kunne opholde sig sikkert og trygt i sit eget hjem,« finder S og SF, at dette logisk vil kunne udpege denne gruppe som værende særlig berettigede til torterstatning efter § 26, stk. 3, idet et sådant hjemmerøveri altid vil være særlig belastende som følge af, at det begås af en ukendt gerningsmand og finder sted i et privat hjem uden forudgående varsel og således må betegnes som særdeles

belastende for ofrene. Disse ofre bør derfor automatisk tildeles torterstatning.

Den foreslåede ændring af lovens titel er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 26, stk. 4, i lov om erstatningsansvar, som affattet ved ændringsforslag nr. 2

Efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, betale den forurettede godtgørelse for tort. Ved tort forstås en krænkelse af en persons selv- og æresfølelse, det vil sige den pågældendes opfattelse af eget værd og omdømme. I praksis ydes der navnlig tortgodtgørelse efter erstatningsansvarsloven for ærekrænkelser m.v., frihedsberøvelse og sædelighedsforbrydelser. Tortgodtgørelse udmåles under hensyn til krænkelsens grovhed, handlingens beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt.

Selv om der ikke er lidt tort, skal den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en anden, dog betale den forurettede en godtgørelse, såfremt krænkelsen er begået ved en forbrydelse, der har indebåret et særlig groft angreb mod en andens person eller frihed, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3. Ofre for hjemmerøverier kan være berettiget til godtgørelse efter denne bestemmelse. Ifølge retspraksis og Erstatningsnævnets praksis – og i overensstemmelse med bestemmelsens forarbejder – vil ofre for hjemmerøverier dog ikke altid være berettiget til en sådan godtgørelse. Det vil således – på samme måde som ved andre forbrydelser, der har indebåret et særligt groft angreb mod en andens person eller frihed – bero på de konkrete omstændigheder forbundet med røveriet, herunder navnlig karakteren og omfanget af den udøvede vold samt alvorligheden af de skader, der er påført ofrene.

Med den foreslåede § 26, stk. 4, i erstatningsansvarsloven foreslås det, at ofre for egentlige hjemmerøverier (det vil sige røverier, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antages at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme), der har indebåret en overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, altid skal være berettiget til godtgørelse for tort.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, der bliver stk. 5, vedrører spørgsmålet om overdragelse af et krav om godtgørelse efter stk. 1-3 samt spørgsmålet om, hvorvidt godtgørelse efter stk. 1-3 indgår i formuefællesskabet mellem ægtefæller ved skifte i anledning af ægteskabs ophør m.v. Bestemmelsen svarer – med en konsekvensændring for så vidt angår den foreslåede udvidede adgang til at tilkende godtgørelse for tort – til den gældende bestemmelse i erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af lovens territoriale gyldighed er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 26, stk. 3, i lov om erstatningsansvar, som affattet ved ændringsforslag nr. 2. Lov om erstatningsansvar kan – i modsætning til straffeloven – sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.